

מדוע נקט הכתוב "תמִּיךְ וְאוֹרִיךְ", הקדים
 "תומים", ל"אורים", הרי בכל מקום מצינו להיפך, קודם

התעוררה נבואות משה וכיוון את השעה לחלות פני עליון. לעומתו בלעם, אף הוא ידע העת ההיא, אלא שאז כבש נבואתו והמתין לזמן בו נסתמו צנורות האור והשפעת הטובה ואת מקומם נטלו רוח זעם וקצף על ישראל, אז התעורר עם נבואתו לפעול כאשר יכול היה. על זה נאמר: לא קם...כמשה, על דרך הקדושה, אבל על דרך החושך קם, וכמו בלעם.

טללי אורות בשם רב חיים מוולוז'ין

הלכה: שמיני עצרת, טעה בתפלה או בקידוש ואמר יום חג הסוכות הזה. כתב מ"ב (סימן תרסח סק"ב): ואם שכח ואמר את יום חג הסוכות הזה ועקר רגליו אם צריך לחזור יש דיעות בין האחרונים וכו', ולכו"ע אם לא סיים הברכה צריך לחזור ל"ותתן לנו" ולומר כהוגן. ובפסקי תשובות (אות ג) כתב: ואכן אם גמר ועקר רגליו מצינו ד' שיטות כיצד עליו לנהוג. י"א שאינו חוזר בכל ענין, י"א שבכל ענין חוזר, י"א שבחוק לארץ בשמיני עצרת אינו חוזר משום שהוא עדיין ספק שביעי, ובשמחת תורה חוזר, וי"א שהכריעו שאם בדעתו ידע ששמיני עצרת היום אלא שנתקל בלשונו מחמת הרגל ימי סוכות ואמר חג הסוכות הזה אינו חוזר, ואם טעה במחשבתו וסבר שחג הסוכות היום חוזר. ודע, כי דין קידוש כדין תפילה.

פסקי תשובות חלק ו'

פתגם: העצלן חושב מה לעשות, הזריז חושב מה שעושה.

ספר "שמחלה"

חקירה: סוכה: גם עשייתה היא מצוה, או רק הישיבה בה. (שו"ת הרמב"ם נא: רק בישיבה, רש"י מכות ח. ד"ה השתא: משמע ממנו שגם העשייה היא מצוה) **ספר "קובץ יסודות וחקירות"**

סיפור: יישר כוח. מגיד נודד נשא דרשה בבית המדרש, והיה מתבל דבריו בפסוקים מן המקרא, כשהוא מעקמם ומעוותם. בתום הדרשה ניגש אליו אחד השומעים וקרא חגיגית: יישר כוח. קרנו פניו המגיד, עד כדי כך נהנית מהדרשה שלי? לא מינה ולא מקצתיה השיב הלה, אולם מגיע לך יישר כוח, כמו שאמר הקב"ה למשה רבינו: יישר כוח ששברת את המקראות.

ספר חד"ו וחלק" חלק ד'

שבת שלום!

יוצא לאור לרפואה שלימה של דינה בת מרים, רפאל יהודה בן מלכה, אליהו בן מרים, שלמה בן מרים, ג'ילברט יפה בת מרים. לעילוי נשמת של ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, לעילוי נשמת שלמה בן משה, דנאל בן רחל, עמנואל בן ארנסט אברהם.

פעמים כבר הורידו כנחל דמעה בני ישראל, וכי עדיין לא נתבטלו אותם ג' דמעות? והתירוק הנכון בזה, שרבי יהודה סובר (מנחות כ"ב:): מין במינו לא בטל, ודמעות בדמעות הוי מין במינו, ואין מן הראוי שיתבטל, אולם אם לא היו שווים בטעמים הדמעות שלנו עם דמעות של עשו, שפיר הוי בטלים כמו מין באינו מינו. והנה עשו בכה על שנטל ממנו יעקב הברכות של העולם הזה, ואם היינו בוכים על גלות השכינה והיו דמעותינו לצורך גבוה, אזי היו שפיר מתבטלים דמעות של עשו שהיו לצורך העולם הזה בדמעות שלנו שהיו לצורך העולם הבא, לא כן אם כוונותינו לצורך העולם הזה. וזהו שאמר **וַיִּשְׁפֹּן יִשְׂרָאֵל בְּטֶח**, כן היה ראוי להיות, כי מידתו של השי"ת להיטיב לבריותיו, לא כמידת בשר ודם, ועם כל זה, זה כבר זמן מה שאנחנו בדר, יושבים עלובים נדכאים נאנחים ונעצבים, ומדוע זאת לנו, ובא הכתוב כמתרץ הטעם והסיבה לזה משום ש"עין יַעֲקֹב", מה שאנחנו בוכים **"אֶל אֶרֶץ דִּגְוֹן וְתִירוֹשׁ"**, בשביל העולם הזה, והוא ליה מין במינו עם הדמעות של עשו, ומשום הכי אינם בטלים.

להתענדן באהבתך בשם ספר "אמרי דעת"

וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה (לד. י)
בישראל לא קם אבל באומות העולם קם, ומנו בלעם (ספרי)

תמהו המפרשים הכיצד יתכן לדמות את משה רבינו לבלעם הרשע. כך יש לפרש: יש שני בעלי חיים הוידעים לכוון את השעה ויודעים מתי חצות הלילה והיום: הנשר והעטלף. אך הבדל גדול ביניהם, הנשר כוח ראייתו חזק מאוד וככל שהחמה מאירה יותר, כך מתגברת ראייתו והוא עף כנגד השמש, כאשר מתמעט אור השמש, נעשית ראייתו כהה, עד שבליילה כהו עיניו מראות. לעומתו העטלף אינו יכול לסבול את אור השמש והוא שוכן בחשיכה, ככל שחשוך יותר, כך רואה הוא טוב יותר וכאשר השמש מאירה, מתייירא הוא מאורה. א"כ שניהם מבחינים בזריחת השמש, אלא שהנשר מבחין בה כדי לראות אור וחיים והעטלף מבחין בה להחבא ולהטמין. כך גם בשקיעתה מבחינים שניהם, הנשר מבחין במיעוט האור והעטלף בהתגברות החושך. בכך טמון ההבדל בין נבואות משה לבלעם הרשע. שניהם ידעו לכוון את השעה וידעו מתי עת רצון ומתי עת זעם כביכול. אלא שמשו רבינו ידע זאת בהבחנתו תוספת האור, בתוספת הנבואה, וכשהרגיש שנתמעטה ממנו התגלות האור, הבין כי הוא עת זעם. לעומתו בלעם, אף הוא ידע עת העיתים, כשהיה עת רצון, היה נופל לארץ, נדחה מפני השכינה ומכאן השיג שהוא עת רצון. כשהיה עת זעם, חש בהתגברות כוחו וקם על רגליו, ומכאן ידע שיש לו שליטה לקלל. א"כ שניהם ידעו את העיתים אלא להבדיל אלפי הבדלות: משה רבינו ראה זאת בדרך האורה, בקדושה ובטהרה. בעת ששרתה עת רצון להשפיע אורה וברכה לעולם, אז

